

blem, for så skal de have lavet nogle ændringer til at få sikret den udvidelse, man har startet, for man starter jo – som udenrigsministeren har sagt flere gange i dag – allerede den 1. januar 1998 med udvidelsesprocessen, så den er i fuld gang.

Det kan selvfølgelig godt være, at der er nogle tekniske ting, der skal rettes ind. Når Amsterdamtraktaten ikke bliver til noget, har vi Maastrichttraktaten, og så mangler vi nogle tekniske rettelser. Det skal EU selvfølgelig sørge for, og det er det, jeg gerne vil have, at regeringen, om jeg så må sige, også erkender.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Kort til hr. Keld Albrechtsen: Nej, der er jo ingen, der kan tvinge Danmark. Vi kan bare stå fast på, at sådan er det. Men de vil da sidde og kigge på os, og de vil da blive ved med at kigge på os, og de vil da sige: Hvordan kan vi komme videre i processen, for vi må jo finde en løsning? Og så vil de sige, at Danmark må formulere det, Danmark selv vil. Det var det samme, som skete i 1992. Det var ikke de andre lande, der definerede, hvad Danmark skulle. Det var via det nationale kompromis her i Folketinget, at Folketinget selv definerede, hvad Danmark ville, og situationen vil være præcis den samme en gang mere. Her efterlyser jeg så udspillet.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er rimeligt at kræve af dem, der nu går ind for et ja, at de også kommer med et scenario for, hvad situationen bliver, hvis det bliver et nej. Det er jeg klar til. Jeg har kun én forudsætning, og det er, at de fire partier, der anbefaler et nej, først kommer med deres bud. Når de fire partier i fællesskab er kommet med et bud, vil jeg også gerne komme med et bud.

Til fru Annette Just vil jeg sige, at situationen efter et dansk nej i relation til udvidelsen såmænd er meget klar: Så stopper udvidelsesprocessen. Det har vi masser af udsagn om. Den stopper på stedet, og dér vil den blive stående, indtil vi har fundet en løsning på den situation.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er da fantastisk; men hr. Ove Fich skal blive taget på ordet. Dansk Folkeparti skal selvfølgelig også fremlægge noget mere detaljeret, end det er gjort indtil nu, hvis hr. Ove Fich mener, det er nødvendigt. Så skal Dansk Folke-

parti nok fremlægge et mere konkret bud på, hvad der sker efter et dansk nej, og så tager vi hr. Ove Fich på ordet. Så regner vi med, at Socialdemokratiet fremlægger lige så dybdegående, klart og tydeligt, hvad der bliver konsekvensen af og mulighederne efter et dansk nej.

Sagen er jo, at det, der er så frustrerende ved denne debat, er, at vælgerne har mulighed for at sætte kryds i enten ja-rubrikken eller nej-rubrikken. Vi ved nogenlunde, hvad konsekvensen bliver, hvis vi stemmer ja; vi ved ikke, hvordan det bliver udmøntet, men vi har en traktat og kan se nogle ændringer. Men vælgerne har da et krav på at vide, hvordan bl.a. Socialdemokratiet vil administrere et nej.

Sagen er, at Dansk Folkeparti jo ikke bliver indbudt til realitetsforhandlinger med regeringen om, hvad der skal ske, og hvad Danmarks position skal være efter et dansk nej. Det ved vi godt på forhånd, og selv om jeg nok skal komme med et bud på Dansk Folkepartis vegne, er det da mere interessant for vælgerne at vide, hvordan Socialdemokratiet vil administrere et nej.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Ove Fich siger, at efter et dansk nej vil de andre lande kigge på Danmark og blive ved med at kigge, indtil vi fremkommer med en løsning på problemerne. Men der er jo ikke noget problem. Der er ikke noget i Amsterdamtraktaten, som ikke kan undværes, så der er ikke noget problem at løse. Det er bare at konstatere, at den traktattekst, man havde lavet, er væk, og jeg kan da ikke forstå, at det skal gøres til noget særligt problem. Det er bare at respektere resultatet af folkeafstemningen, så er den sag sådan set slut færdig.

Men mener hr. Ove Fich virkelig, at et mindretal her i Folketinget skal have den forpligtelse at formulere, hvad der skal ske, hvad regeringen skal foretage sig efter et nej? Vores grundlov er altså ikke indrettet sådan, at man kan pålægge et mindretal at regere landet. Det er nu engang sådan, at det er den regering, som er ansvarlig over for et flertal her i Folketinget, som bestyrer butikken, og jeg håber ikke, der ligger et forslag til ændring af det forhold i hr. Ove Fichs bemærkninger. Derfor bliver det altså den siddende regering, som får det ansvar, og derfor er det faktisk ret interessant at vide, hvad den regering har tænkt sig at gøre ved det problem, den så vil stå med.